

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15CoCsp/15/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4323202903
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vlasta Ondrejková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4323202903.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Vlasty Ondrejkovej a členov senátu JUDr. Martiny Balegovej a JUDr. Pavla Lukáča, v spore žalobcu: UBC 2020, k. s., so sídlom Tamaškovičova 2742/17, 917 01 Trnava, IČO: 53 151 135, správca konkurznej podstaty úpadcu Silverside, a. s. v konkurze, so sídlom Plynárenská 7/B, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 50 052 560, zastúpený: VIVID LEGAL, s. r. o., so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, IČO: 36 807 915, proti žalovanému: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XX, XXX XX D., o zaplatenie 2 395,05 eura s príslušenstvom a o zaplatenie zmluvnej pokuty 491,18 eura, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 16Csp/83/2023 – 158 zo dňa 12. 01. 2024, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom II. a IV. výroku **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.
- III. Odvolanie žalovaného proti I. a III. výroku rozsudku **o d m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie sumy 218,72 eura zastavil (I. výrok), žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1 651,72 eura, zmluvné úroky vo výške 632,92 eura, poplatky vo výške 10,50 eura, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 102,87 eura od 26. 08. 2020 do zaplatenia, zo sumy 102,87 eura od 26. 09. 2020 do zaplatenia, zo sumy 102,87 eura od 26. 10. 2020 do zaplatenia, zo sumy 102,87 eura od 26. 11. 2020 do zaplatenia, zo sumy 102,87 eura od 26. 12. 2020 do zaplatenia, zo sumy 102,87 eura od 26. 01. 2021 do zaplatenia, zo sumy 102,87 eura od 26. 02. 2021 do zaplatenia, zo sumy 102,87 eura od 26. 03. 2021 do zaplatenia, zo sumy 102,87 eura od 26. 04. 2021 do zaplatenia, zo sumy 102,87 eura od 26. 05. 2021 do zaplatenia, zo sumy 102,87 eura od 26. 06. 2021 do zaplatenia, zo sumy 102,87 eura od 26. 07. 2021 do zaplatenia, zo sumy 102,87 eura od 26. 08. 2021 do zaplatenia, zo sumy 102,87 eura od 26. 09. 2021 do zaplatenia, zo sumy 102,87 eura od 26. 10. 2021 do zaplatenia, zo sumy 102,87 eura od 26. 11. 2021 do zaplatenia, zo sumy 102,87 eura od 26. 12. 2021 do zaplatenia, zo sumy 102,87 eura od 26. 01. 2022 do zaplatenia, zo sumy 102,87 eura od 26. 02. 2022 do zaplatenia, zo sumy 102,87 eura od 26. 03. 2022 do zaplatenia, zo sumy 102,87 eura od 26. 04. 2022 do zaplatenia, zo sumy 102,87 eura od 26. 05. 2022 do zaplatenia, zo sumy 102,87 eura od 26. 06. 2022 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (II. výrok), vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol (III. výrok) a žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 30,04 % (IV. výrok).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 44 ods. 1, ods. 3, § 46 ods. 1, § 47 ods. 5 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, § 53 ods. 1, ods. 4 písm. k), ods. 5, ods. 6, § 54a, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 122 ods. 1, ods.

2, § 121 ods. 3, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), § 9 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 1, ods. 2, 7 ods. 1, ods. 2, ods. 16, ods. 17, ods. 20, ods. 21, ods. 23, ods. 27 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, § 1 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, § 1a ods. 1, ods. 4, ods. 5, § 3a ods. 1, ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, čl. I, § 1 písm. a), § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID -19 a v justícii, ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, § 144, § 145 ods. 2, § 146 ods. 1, § 151 ods. 1, § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a v časti trov konania s poukazom na § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, ods. 2 CSP.

3. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že medzi obchodnou spoločnosťou Silverside, a. s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 01. 06. 2017 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 4 000 eur. Žalovaný sa v zmluve o spotrebiteľskom úvere zaviazal splatiť poskytnutý úver s úrokovou sadzbou vo výške 18,59 % ročne, zaviazal sa splácať poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi formou pravidelných mesačných splátok v počte 60 a vo výške 102,87 eura, pričom splatnosť prvej splátky bola dňa 25. 07. 2017, splatnosť každej ďalšej splátky vždy 25. deň v mesiaci a termín konečnej splatnosti bol dojednaný na deň 25. 06. 2022. RPMN poskytnutého úveru bola v zmluve uvádzaná vo výške 19,62 %, priemerná hodnota RPMN uvádzaná vo výške 14,84 %, celková čiastka, ktorú spotrebiteľ zaplatí vyčíslená vo výške 6 172,20 eura. Odplata za poskytnutie úveru bola vyčíslená vo výške 18,59 %. Zo sadzobníka poplatkov pre fyzické osoby, ktorý bol v zmysle Článku XII., bodu 3 zmluvy súčasťou zmluvy vyplýva, že výška poplatku za vystavenie 1. listovej upomienky pri oneskorenej úhrade predstavuje sumu 3 eurá a za vystavenie listovej upomienky s informáciou o zosplatnení sumu 4 eurá. Žalovaný svojím podpisom potvrdil prevzatie sadzobníka dňa 01. 06. 2019. Ďalej bolo preukázané, že žalovaný úver čerpal, riadne a včas ho však nesplácal, v dôsledku čoho ho veriteľ opakovane upozorňoval na omeškanie s úhradou mesačných splátok, pričom ho tiež poučil, že pokiaľ dlžná suma akejkoľvek mesačnej splátky nebude uhradená a s jej úhradou bude v omeškaní so splácaním viac ako 3 mesiace, môže pristúpiť k zosplatneniu celého dlhu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Upomienku č. 1 zo dňa 01. 01. 2020 si žalovaný preukázateľne prevzal dňa 07. 01. 2020, Poslednú výzvu zo dňa 29. 01. 2020 si preukázateľne prevzal dňa 31. 01. 2020 a poslednú výzvu zo dňa 29. 09. 2017 si prevzal dňa 19. 10. 2017, o čom svedčia veriteľom predložené doručky. Podľa listiny označenej ako „Platobná disciplína k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 188 817 042“ je zrejmé, že žalovanému bol dňa 01. 06. 2017 vyplatený úver vo výške 4 000 eur. Žalovaný titulom poskytnutého úveru uhradil celkovo čiastku vo výške 3 746,40 eura (žalovaný tak uhradil 30 splátok a časť 31. splátky vo výške 58,13 eura). Z úhrad vykonaných žalovaným bola veriteľom na istinu započítaná čiastka vo výške 1 604,95 eura, na zmluvné úroky suma vo výške 1 539,28 eura, na poplatky suma vo výške 11 eur, na úroky z omeškania suma vo výške 124,20 eura, na zmluvné pokuty suma vo výške 248,25 eura a na poplatky pre E. suma vo výške 218,72 eura. Zo žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru zo dňa 01. 06. 2017 vyplynulo, že žalovaný je ženatý, s počtom vyživovaných osôb: 0, stredoškolsky vzdelaný, s vlastným bývaním. Ako zdroj príjmu uvádza samostatnú zárobkovú činnosť od 04. 11. 2014, s priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 1 347,79 eura, minimálne výdavky vo výške 336,28 eura a dopytované výdavky vo výške 108 eur. Príjmy žalovaného sú vyčíslené vo výške 1 347,79 eura, jeho spoločné výdavky vo výške 444,28 eura a voľné zdroje vyčíslené vo výške 749,51 eura (príjmy – výdavky). Príjem žalovaného je podložený províznymi listami žalovaného za obdobie 02/2017, z ktorého vyplýva príjem vo výške 2 061,66 eura, za obdobie 03/2017, z ktorého vyplýva príjem vo výške 821,61 eura a za obdobie 04/2017, z ktorého vyplýva príjem žalovaného vo výške 1 160,22 eura. Žalovaný k žiadosti o poskytnutie úveru predložil aj výpisy z účtu za mesiace 03/2017, 04/2017 a 05/2017, ako aj daňové priznanie za rok 2016. Zo Správy z registra úverov s dátumom lustrácie zo dňa 31. 05. 2017 predloženého žalobcom vyplýva, že lustrácia žalovaného v zdroji: Register – CRIF – nebank je pozitívna s tým, že žalovanému zostáva uhradiť jeden záväzok v počte splátok 119 po 53 eur mesačne a druhý záväzok v počte splátok 118 po 101 eur mesačne, pričom lustrácia žalovaného v zdroji: Register Úverov s. r. o. je negatívna. Dňa 29. 09. 2022 bolo v Obchodnom vestníku pod č. 187/2022, K056351, zverejnené uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 22. 09. 2022, sp. zn. 31K/25/2022, ktorým Okresný súd Bratislava I vyhlásil konkurz na majetok obchodnej spoločnosti Silverside, a. s. Dňa 04. 05. 2023 bolo v Obchodnom vestníku č. 85/2023 pod číslom K024068 zverejnené uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 24. 04. 2022, sp. zn.: 31K/25/2022, ktorým Okresný súd Bratislava I rozhodol o tom, že do funkcie správcu úpadcu spoločnosti Silverside,

a. s. v konkurze, ustanovuje UBC 2020, k. s., so sídlom kancelárie: Zelinárska 6, 821 08 Bratislava, značka správcu: S 2009.

4. Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobca podaním doručeným súdu dňa 08. 12. 2023 vzal žalobu späť v časti žalovanej istiny vo výške 218,72 eura a to z dôvodu absencie zmluvného základu pre poplatok za odovzdanie do mandátnej správy, a preto konanie v časti o zaplatenie sumy 218,72 eura zastavil, keď súhlas žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby sa s poukazom na § 146 ods. 1 CSP nevyžadoval. Predmetom sporu tak zostalo zaplatenie istiny vo výške 2 176,33 eura, zmluvných úrokov vo výške 632,92 eura, zmluvných pokút vo výške 491,18 eura, zákonných úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z jednotlivých omeškaných splátok, nákladov za vystavenie listových upomienok vo výške 10,50 eura a tiež náhrada trov konania.

5. V prejednávanej veci uzavretú zmluvu o spotrebiteľskom úvere súd prvej inštancie posúdil jednak ako zmluvu o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, ale zároveň aj spotrebiteľskú zmluvu podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a predmetný zmluvný vzťah posúdil aj v zmysle ustanovení Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V konaní nebolo sporné, že veriteľ opakovane vyzýval žalovaného na zaplatenie omeškaných dlžných splátok, v konaní však nebolo preukázané, že by v prejednávanej veci došlo k predčasnému zoplatneniu úveru, pričom dňa 25. 06. 2022 v zmysle zmluvy nastal termín konečnej splatnosti úveru. Keďže v Obchodnom vestníku bolo až dňa 29. 09. 2022 pod č. 187/2022, K056351, zverejnené uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 22. 09. 2022, sp. zn. 31K/25/2022, ktorým Okresný súd Bratislava I vyhlásil konkurz na majetok obchodnej spoločnosti Silverside, a. s., termín konečnej splatnosti úveru žalovaného tak nastal skôr, než mohli nastať účinky podľa § 46 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, podľa ktorého nesplatené pohľadávky a záväzky úpadcu, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu a ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu, sa od vyhlásenia konkurzu až do zrušenia konkurzu považujú za splatné, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Preskúmaním zmluvy o úvere súd prvej inštancie dospel k záveru, že zmluva o úvere obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka a dodal, že dátum uzavretia zmluvy sa nachádza na 9 strane zmluvy. Ďalej preskúmal výšku odplaty poskytnutého úveru, ktorý postáva len zo zmluvného úroku vo výške 18,59 % ročne. Keďže zmluva bola uzavretá dňa 01. 06. 2017, bolo potrebné pre posúdenie najvyššej prípustnej výšky odplaty vychádzať z priemernej RPMN bánk a pobočiek zahraničných bánk za 1. štvrtrok roku 2017, keď v zmysle § 2 vyhlášky Ministerstva financií SR č. 289/2010 bola táto hodnota za tento štvrtrok zverejnená najneskôr dňa 28. 04. 2017. Priemerná RPMN úverov poskytnutých bankami a pobočkami zahraničných bánk za 1. štvrtrok 2017 pri zmluvnej splatnosti nad 1 do 5 rokov vrátane, predstavovala hodnotu 9,81 % pri obdobnom spotrebiteľskom úvere, v dôsledku čoho súd konštatuje, že odplata za poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 18,59 % neprekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty 19,62% ($18,59 \% < 2 \times 9,81 \%$) s poukazom na § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a § 1 a § 1a Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Zmluva podľa názoru súdu prvej inštancie obsahuje všetky obligatórne náležitosti, ktoré požaduje § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a správne sú uvedené náležitosti, ktorých hodnota závisí od jednotlivých parametrov poskytovaného spotrebiteľského úveru, a teda údaje o celkovej čiastke na zaplatenie (60 splátok x 102,87 eura = 6 172,20 eura), priemernej RPMN (14,84 %), ako aj výška odplaty (18,59 %). Hoci sa v zmluve uvádza RPMN poskytnutého úveru vo výške 19,62 %, v zmysle výsledku výpočtu RPMN úveru prostredníctvom interaktívnej kalkulačky MFSSR predstavuje táto hodnotu 18,59 %, však táto nie je v zmluve uvádzaná v neprospech spotrebiteľa tak, ako to má na mysli § 11 ods. 1 písm. d) zákona. RPMN poskytnutého spotrebiteľského úveru vo výške 18,59 % alebo vo výške uvádzanej v zmluve 19,62 %, neprekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty 19,62 % stanovenej podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a § 1 a § 1a ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v zmysle požiadavky § 11 ods. 1 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z., keď priemerná RPMN úverov poskytnutých bankami a pobočkami zahraničných bánk predstavovala za 1. štvrtrok roku 2017 pri zmluvnej splatnosti nad 1 do 5 rokov vrátane, hodnotu 19,62 % ($18,59 \% < 2 \times 9,81 \%$, resp. $19,62 \% = 2 \times 9,81 \%$).

7. V danom prípade veriteľ v súlade s vtedy platnou právnou úpravou, s odbornou starostlivosťou preskúmal aj schopnosť žalovaného splácať ním požadovaný spotrebiteľský úver, keď prihliadol tak na príjmy, výdavky, ako aj rodinný stav spotrebiteľa a tiež nahliadol do elektronického registra

spotrebiteľských úverov. V tejto súvislosti poukázal na § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého je spotrebiteľ povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Ako vyplýva z predložených listinných dôkazov, čistý príjem žalovaného predstavoval sumu 1 347,79 eura, náklady na zabezpečenie základných životných potrieb zohľadnil veriteľ vo výške 336,28 eura, čo predstavuje súčet životného minima vo výške 198,08 eura mesačne na jednu plnoletú fyzickú osobu a životného minima na ďalšiu spoločne posudzovanú plnoletú fyzickú osobu vo výške 138,19 eura, keďže ako vyplýva zo žiadosti žalovaného o poskytnutie úveru, tento je ženatý. Výška splátky spotrebiteľského úveru predstavuje sumu 102,87 eura a peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa zohľadnil veriteľ tak vo výške žalovaným uvádzaných 108 eur, pričom prihliadol aj na dva existujúce úverové záväzky žalovaného vo výške 154 eur (101 eur + 54 eur). Z uvedeného vyplýva, že súčet hodnôt položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa odseku 20 písm. b) až d), teda suma 701,15 eura (336,28 eura + 102,87 eura + 108 eur + 154 eur), neprevyšuje sumu 1 347,79 eura. Navyše v čase posudzovania schopnosti žalovaného splácať ním požadovaný úver, nebolo ešte účinné Opatrenie Národnej banky Slovenska č. 10/2017 zo dňa 14. 11. 2017, ktoré výrazným spôsobom sprísnilo požiadavky na posudzovanie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Súd prvej inštancie nevhliadol dôvody podľa § 11 ods. 1 predmetného zákona, pre ktoré by mal byť poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov.

8. V konaní bolo preukázané, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 4 000 eur a žalovaný titulom poskytnutého úveru uhradil 30 splátok a časť 31. splátky vo výške 58,13 eura, v dôsledku čoho tak titulom istiny uhradil žalovaný čiastku vo výške 1 604,95 eura. Neuhradená ostala tak časť istiny splátky č. 31 vo výške 6,73 eura a istiny splátok č. 32 až 60, v celkovej sume 2 395,05 eura. V prejednávanej veci nebolo preukázané predčasné zosplatenie úveru a ako teda na to správne poukázal v konaní aj samotný žalobca, v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka, plynie premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, pričom táto je s poukazom na § 101 ods. 1 Občianskeho zákonníka trojročná. Dňa 27. 03. 2020 však nadobudol účinnosť zákon č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii, a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, pričom podľa Čl. I, § 1 písm. a) predmetného zákona, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú, v dôsledku čoho tak premlčacia doba 35 dní neplynula. Dňa 19. 01. 2021 bol predmetný zákon doplnený 40vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú, v dôsledku čoho tak premlčacia doba opäť 41 dní neplynula. V zmysle uvedeného neuhradené čiastky istiny obsiahnuté v splátkach č. 31, 32, 33, 34 a 35 (suma vo výške 276,36 eura) sú premlčané, keď premlčacia doba splátky splatnej dňa 25. 05. 2020 (splátka č. 35) uplynula dňa 10. 08. 2023, pričom žaloba bola podaná dňa 23. 08. 2023 (premlčacia doba splátky č. 36, splatnej dňa 25. 06. 2020, uplynula dňa 10. 09. 2023). Od sumy dlžnej istiny bolo potrebné ďalej odpočítať aj čiastku vo výške 218,72 eura, ktorú žalobca započítal žalovanému na úhradu „Poplatku pre E.“ a tiež čiastku vo výške 248,25 eura, ktorú veriteľ žalovaného započítal titulom zmluvných pokút, keďže dojednaná zmluvná pokuta je podľa názoru súdu neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, ktorá je s poukazom na § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná. Dlžná neuhradená istina tak predstavuje sumu 1 651,72 eura (4 000 eur – 1 604,95 eura – 276,36 eura – 218,72 eura – 248,25 eura), pričom žalobca si po čiastočnom späťvzťatí žaloby uplatňoval titulom istiny sumu vo výške 2 176,33 eura. Keďže žalovaný v konaní netvrdil a nepreukázal, že žalobcovi túto dlžnú istinu uhradil, zaviazal súd prvej inštancie žalovaného na zaplatenie istiny v tejto výške a vo zvyšnej časti uplatňovanej istiny žalobu zamietol.

9. Predmetom konania bol aj nárok žalobcu na zmluvné úroky vo výške 632,92 eura. Celková čiastka úveru predstavuje sumu 6 172,20 eura a po odpočítaní istiny tak predstavuje vyčíslený zmluvný úrok sumu vo výške 2 172,20 eura (6 172,20 eura – 4 000 eur). Ako vyplýva z prehľadu vykonaných úhrad, žalovaný titulom zmluvných úrokov uhradil čiastku vo výške 1 539,28 eura, v dôsledku čoho dlžná čiastka zmluvného úroku, predstavuje sumu vo výške 632,92 eura. Keďže žalovaný v konaní opäť netvrdil a nepreukázal, že by žalobcovi túto dlžnú čiastku uhradil, zaviazal súd žalovaného na zaplatenie týchto žalobou uplatňovaných zmluvných úrokov.

10. Žalobca si ďalej v konaní uplatnil zaplatenie zmluvných pokút v celkovej výške 491,18 eura, pozostávajúcich zo zmluvnej pokuty vo výške 10 % ročne zo súm jednotlivých omeškaných splátok úveru. V zmysle Článku IX, bodu, 1. a 2. zmluvy, „Ak sa Dlužník dostane do omeškania so splácaním Pravidelných splátok alebo ich časti podľa tejto Zmluvy, Veriteľ má právo požadovať okrem omeškaných pravidelných splátok zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12 % ročne z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania. Zmluvná pokuta spolu s úrokom z omeškania nesmú presahovať maximálnu výšku stanovenú nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. v platnom znení, t. j. priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Ak tieto sankcie za omeškanie dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, nasledujúce sankcie za omeškanie od nasledujúceho dňa nesmú prevýšiť úroky z omeškania podľa Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.“ Z článku II. bod 2. zmluvy ďalej vyplýva, že veriteľ žalovaného si pre prípad omeškania spotrebiteľa dojednal úrokovú sadzbu vo výške 5 % ročne. Z dojednaných zmluvných podmienok vyplýva, že veriteľ žalovaného si pre prípad omeškania žalovaného, dojednal sankcie pozostávajúce tak zo zmluvnej pokuty vo výške 12 % ročne ako aj z úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne, čo predstavuje sankčné nároky v úhrnnej výške 17 % p. a., pričom ako to nepochybne vyplýva aj z listiny označenej ako „Platobná disciplína k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 188 817 042“, obe sankcie si veriteľ voči žalovanému aj súčasne uplatňoval. Podľa názoru súdu prvej inštancie dojednané sankčné nároky pre prípad omeškania spotrebiteľa v úhrnnej výške 17 % ročne prekročovali v čase dojednaní tejto zmluvnej podmienky limit zakotvený v § 3a ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., keď dojednané sankčné nároky vo výške 17 % ročne prevyšovali trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády (17 % ? 3 x 5 %). Dojednané zmluvné ustanovenia teda požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku, v dôsledku čoho dojednanie o zmluvnej pokute je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, ktoré je s poukazom na § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné a žalobcovi nárok na uplatnené zmluvné pokuty neprináleží. Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že žalobca si v konaní napokon uplatnil zmluvné pokuty len vo výške 10 % p. a., keď na skúmanie neprijateľnosti zmluvnej podmienky je potrebné vychádzať zo samotného dojednaní o zmluvnej pokute a hodnotiť kumulatívny účinok všetkých sankčných podmienok bez ohľadu na to, či veriteľ skutočne trvá na ich plnej úhrade alebo nie. V tejto súvislosti súd poukázal na právne závery obsiahnuté v rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn.: 8CoCsp/2/2022 – 373 zo dňa 29. 09. 2022. V zmysle uvedeného súd prvej inštancie žalobu v časti uplatňovaných zmluvných pokút vo výške 491,18 eura zamietol.

11. Súd prvej inštancie za dôvodený považoval aj nárok žalobcu na náklady spojené s vystavením a zaslaním troch upomienok v celkovej sume 10,50 eura. V zmysle Článku XII., bodu 3., bol Sazdobník poplatkov súčasťou zmluvy, pričom žalovaný jeho prevzatie svojim podpisom potvrdil. Súd prvej inštancie nevzhladol dôvod žalobcovi tieto poplatky nepriznať, keď tieto boli medzi stranami sporu nepochybne dojednané, pričom ide o nástroj, ktorým veriteľ upozorňuje a vyzýva dlžníka na dodržiavanie zmluvných podmienok, spočívajúcich v povinnosti plniť svoj dlh riadne a včas a takto dojednané poplatky, kompenzujú veriteľovi len náklady s tým vzniknuté. Žalobca existenciu vzniku týchto nákladov navyše riadne preukázal, keď predložil doručky týkajúce sa jednotlivých odoslaných upomienok.

12. Keďže žalovaný sa dostal do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku, žalobcovi vznikol aj nárok na úrok z omeškania, ktorému patrí vo výške 5,00 % ročne z jednotlivých omeškaných splátok.

13. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 30,04 %. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy vo výške 3 529,65 eura (istina 2 395,05 eura + zmluvné úroky 632,92 eura + zmluvné pokuty 491,18 eura + poplatky 10,50 eura) a bol v spore úspešný v sume 2 295,14 eura (1 651,72 eura + 632,92 eura + 10,50 eura), čo predstavuje 65,02 % zo žalovanej sumy a žalovaný v sume 1 234,51 eura (späťvzatie žaloby vo výške istiny 218,72 eura zavinil žalobca a v časti o zaplatenie sumy 524,61 eura a sumy 491,18 eura súd žalobu zamietol), čo je 34,98 % zo žalovanej sumy. Miera úspechu sa počíta ako rozdiel pomerných úspechov. Žalobca bol úspešný v 30,04 % (65,02 %– 34,98 %) a v takomto rozsahu mu súd prvej inštancie priznal aj náhradu trov konania.

14. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý namietal, že v rozhodnutí sa nespomína dohoda o zrážkach zo mzdy, ktoré boli vykonávané jeho zamestnávateľom v prospech žalobcu. Namietal, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie dôkazy a skutočnosti, ktoré doteraz neboli uplatnené. Žalobca predložil všetky dokumenty okrem dohody o zrážkach zo mzdy. Na pojednávaní uviedol, že je invalidný dôchodca a nemal možnosť si skontrolovať jednotlivé splátky. V platobnej disciplíne sa uvádza, že čerpal úver 4 000 eur, do 07. 11. 2019 mal splatené 2 880,36, avšak zamestnávateľ previedol 07. 11. 2019 sumu 2 166,55 eura, ktorá mnohonásobne prevyšovala sumu, ktorá mala byť dovedty zaplatená. Je potrebné doložiť do spisu dokumenty, na základe ktorých jeho zamestnávateľ vykonal tak vysokú splátku, ktorá prevyšovala v tom čase sumu, ktorá mala byť splatená podľa splátkového kalendára. Poukázal na to, že v mnohých rozsudkoch, ktoré sú na stránkach okresných súdov sú uvedené skutočnosti, ktorými oznamovala spoločnosť Silverside zamestnávateľom žalovaných ako je on, že pristúpila k zosplatneniu pohľadávky a mal za to, že takto postupoval žalobca aj v jeho prípade. Žiadal, aby zasadol odvolací súd, na ktorom sa chýbajúce dokumenty môžu prerokovať a porovnať jednotlivé dokumenty, ktoré v spise doposiaľ chýbajú a sú dôležitými dokumentmi sporu.

15. Žalobca sa nevyjadril k odvolaniu žalovaného.

16. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach odvolania podaného žalovaným (§ 379 CSP, § 380 CSP) a po jeho preskúmaní zistil, že odvolanie nie je dôvodné. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP)

17. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

18. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa tak hmotnoprávnu, ako aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd preto musí preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté rozhodnutie vzišlo. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania preskúmaval rozsudok súdu prvej inštancie len v rozsahu odvolacích dôvodov žalovaného (§ 380 ods. 1 CSP). Odvolací súd dodáva, že dospel k záveru o vecnej správnosti preskúmaného rozsudku súdu prvej inštancie. Prvoinštančný súd totiž vo veci dostatočne zistil skutkový stav a v intenciách platnej právnej úpravy vyvodil z neho i správne právne závery, vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, vyvodil správne skutkové zistenia, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, príslušné ustanovenia podstatné pre právne posúdenie veci interpretoval a aplikoval právne súladným spôsobom, jeho úvahy sú logické, a preto aj celkom legitímne a právne akceptovateľné. Súd prvej inštancie primerane rozumným a okolnostiam danej veci postačujúcim spôsobom reflektoval i na odvolateľom vznášané tvrdenia, na danú vec aplikoval i relevantné hmotnoprávne ustanovenia a svoje rozhodnutie presvedčivo a náležite odôvodnil, zodpovedajúc už i na všetky právne a skutkovo významné otázky predkladané žalobcom v jeho odvolaní. Žalobca v odvolaní neuviedol žiadne také skutočnosti, skutkové či právne, s ktorými by sa súd prvej inštancie nebol vysporiadal, pokiaľ boli pre danú vec relevantné. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti rozsudku vo vyhovujúcej časti dodáva nasledovné:

20. Rozhodujúcou okolnosťou v prejednávacom prípade je primárne zásadná skutočnosť (ktorú nemožno opomíňať), že sa jedná o spotrebiteľský spor. Pokiaľ ide o posúdenie samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 188817042, odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie nezistil také skutočnosti, ktoré by viedli k záveru o tom, že úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere je bezúročný a bez poplatkov pre absenciu náležitostí podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Súd prvej inštancie sa podrobne zaoberal posúdením ďalších náležitostí zmluvy o úvere podľa § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy zo správnym výsledkom o tom, že v predmetnej zmluve o úvere neabsentujú také údaje, ktoré by viedli k záveru o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Rovnako sa súd prvej inštancie zaoberal aj výškou odplaty poskytnutého úveru podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka so správnym záverom, že výška odplaty za poskytnutý úver vo výške 18,59 % neprekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty 19,62 %. V tomto smere sa zaoberal aj námietkou premlčania vznesenou žalovaným, keď posudzoval premlčanie jednotlivých

splátok úveru s ohľadom na § 101 Občianskeho zákonníka a aj s ohľadom na zákon č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. Súd prvej inštancie skúmal aj dodržanie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. V konaní nevyšlo najavo, že by veriteľ neposúdil schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie a posudzoval aj prijateľnosť zmluvných podmienok, najmä pokiaľ išlo o dojednanie o zmluvných pokutách.

21. Žalovaný namietal, že súd prvej inštancie neposudzoval dohodu o zrážkach zo mzdy a neskúmal sumu 2 166,55 eura prevedenú dňa 07. 11. 2019 jeho zamestnávateľom, ktorá mala prevyšovať sumu, ktorá mala byť do vtedy uhradená. Z platobnej disciplíny (č. I. 14 - 21 spisu) vyplýva, že žalovanému bol dňa 01. 06. 2017 vyplatený úver vo výške 4 000 eur. Žalovaný titulom poskytnutého úveru uhradil celkovo čiastku vo výške 3 746,40 eura (žalovaný tak uhradil 30. splátok a časť 31. splátky vo výške 58,13 eura). V tejto sume je zahrnutá aj žalovaným uvádzaná suma 2 166,55 eura, pričom súd prvej inštancie zohľadňoval aj túto sumu z hľadiska posúdenia rozsahu vyplatenia úveru žalovaným. Súd prvej inštancie ustálil, že žalovaný titulom poskytnutého úveru vo výške 4 000 eur uhradil 30. splátok a časť 31. splátky vo výške 58,13 eura, t. j. celkovo uhradil na istinu čiastku vo výške 1 604,95 eura. Neuhradená suma istiny predstavuje sumu 2 395,05 eura, ktorá pozostáva z časti istiny splátky č. 31 vo výške 6,73 eura a istiny splátok č. 32 až 60. V prejednávanej veci nebolo preukázané predčasné zosplatnenie úveru, hoci žalovaný v odvolaní namietal, že žalobca zosplatnil úver, ako to mu bolo aj v iných konaniach, čo usudzoval podľa rozhodnutí okresných súdov. Keďže žalobca tvrdil v spore, že k zosplatneniu úveru nedošlo, žalovaného zaťažovalo dôkazné bremeno na preukázanie skutočnosti, že došlo k zosplatneniu úveru, a to predložením alebo označením relevantných dôkazov. Žalovaný však nepreukázal v konaní, že by v prejednávanej veci došlo k predčasnému zosplatneniu úveru, a preto odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie mal za to, že termín konečnej splatnosti úveru nastal podľa zmluvy dňom 25. 06. 2022. V nadväznosti na uvedené bolo potrebné posudzovať premlčacia dobu jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti tak ako postupoval súd prvej inštancie. Vzhľadom na to, že dňa 27. 03. 2020 nadobudol účinnosť zákon č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii, a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, súd prvej inštancie správne zohľadnil skutočnosť, že v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 premlčacia doba neplynula. Rovnako tak dňa 19. 01. 2021 bol predmetný zákon doplnený o § 8 písm. a), a preto v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynula premlčacia doba. Za daného skutkového stavu súd prvej inštancie považoval neuhradené čiastky istiny obsiahnuté v splátkach č. 31, 32, 33, 34 a 35 (suma vo výške 276,36 eura) za premlčané, keď premlčacia doba splátky splatnej dňa 25. 05. 2020 (splátka č. 35) uplynula dňa 10. 08. 2023, pričom žaloba bola podaná dňa 23. 08. 2023. Od neuhradenej sumy dlžnej istiny odpočítal súd prvej inštancie aj sumu vo výške 218,72 eura, ktorú žalobca započítal žalovanému na úhradu „Poplatku pre INTRUM“ a sumu vo výške 248,25 eura, ktorú veriteľ žalovaného započítal titulom zmluvných pokút, keďže dojednaná zmluvná pokuta je podľa názoru súdu neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, ktorá je s poukazom na § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná. Odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie považoval nárok žalobcu na zaplatenie istiny dlžnej sumy úveru za dôvodný vo výške 1 651,72 eura (4 000 eur – 1 604,95 eura – 276,36 eura – 218,72 eura – 248,25 eura). Keďže žalovaný v konaní netvrdil a nepreukázal, že žalobcovi túto dlžnú istinu uhradil, zaviazal súd prvej inštancie žalovaného na zaplatenie istiny v tejto výške.

22. Odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie považoval za dôvodný aj nárok žalobcu na zmluvné úroky vo výške 632,92 eura. Keďže celková čiastka úveru predstavovala sumu 6 172,20 eura, po odpočítaní istiny úveru 4 000 eur predstavuje vyčíslený zmluvný úrok sumu vo výške 2 172,20 eura, z ktorej sumy uhradil čiastku vo výške 1 539,28 eura. Ani v tomto smere žalovaný v spore netvrdil a ani nepreukázal, že by žalobcovi uhradil dlžnú sumu titulom zmluvných úrokov. Odvolací súd dodáva, že spotrebiteľ si musí byť vedomý toho, že v súlade so zmluvou o úvere pri riadnom splácaní úveru platí zmluvne dohodnuté úroky podľa znenia zmluvy až do zaplatenia celého dlhu a v prípade porušenia zmluvnej povinnosti splatiť dlh riadne a včas môže byť legálne postihnutý navyše aj úrokmi z omeškania až do dňa splatenia celej sumy úveru. Dlžník totiž používa peňažné prostriedky poskytnuté veriteľom aj po lehote splatnosti a z princípu právneho inštitútu zmluvných úrokov vyplýva, že tieto dlžník spláca - ak niet iného dojednanie - až do dňa úplného splatenia dlhu, zatiaľ čo úroky z omeškania nastupujú (popri zmluvných úrokoch) len vtedy, ak sa dostane do omeškania, t. j. ak úver podľa zmluvy riadne nespláca. Úroky dohodnuté pri poskytnutí úveru predstavujú odplatu (odmenu) za užívanie požičanej

istiny. Občiansky zákonník a ani iný právny predpis neustanovuje, na akú dobu možno pri peňažnej pôžičke dohodnúť úroky. Vzhľadom na uvedené nemožno vylúčiť, aby si zmluvné strany v rámci zmluvnej autonómie (pokiaľ ide o dobu, na ktorú sa úroky dojednávajú) dohodli úroky i za dobu, po ktorú bude istina dlžníkom skutočne užívaná (do jej faktického vrátenia veriteľovi), teda i za dobu, v ktorej sa dlžník ocitne v omeškaní so splnením svojho záväzku, pretože istinu v dojednanej lehote splatnosti v splátkach veriteľovi nevrátil. Tomuto záveru zodpovedá i to, ako sú právnou teóriou a rozhodovacou praxou súdov vnímané inštitúty zmluvných úrokov a úrokov z omeškania. Zatiaľ čo zmluvné úroky sú odmenou za užívanie istiny, úroky z omeškania predstavujú zákonnú sankciu za omeškania so splatením istiny a na rozdiel od zmluvného úroku ich môže veriteľ požadovať, aj keď neboli dojednané (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka); pritom vo všeobecnosti platí, že môžu existovať popri sebe.

23. Námietku žalovaného, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože súd prvej inštancie neposudzoval dohodu o zrážkach zo mzdy, odvolací súd posúdil ako nedôvodnú. Súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vykonal všetky dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti a prihliadol pritom na všetko, čo vyšlo počas konania najavo v súlade s § 191 ods. 1 CSP. V odôvodnení napadnutého rozsudku v napadnutom vyhovujúcom výroku sa súd dôsledne vysporiadal so všetkými právne významnými skutkovými okolnosťami, dostatočne jasne a výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil.

24. V intenciách vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom II. a IV. výroku ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP), vrátane výroku o trovách konania, na ktoré súd prvej inštancie síce aplikoval § 255 ods. 1 CSP, hoci správne bolo potrebné aplikovať § 255 ods. 2 CSP, avšak o nároku na náhradu trov konania vecne správne rozhodol, keďže žalobcovi priznal náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 30,04 % s prihliadnutím na jeho čiastočný úspech v konaní.

25. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Keďže v tomto odvolacom konaní bol úspešnou stranou žalobca, mal by proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobcovi však v tomto odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto mu nárok na ich náhradu odvolací súd nepriznal.

26. Žalovaný vo svojom odvolaní napadol rozsudok súdu prvej inštancie aj v časti I. výroku, ktorým súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie sumy 218,72 eura zastavil, pričom odvolateľ v tejto časti neuvádza dôvody, pre ktoré považuje rozsudok v zastavujúcej časti za nesprávny (odvolacie dôvody). Za danej procesnej situácie odvolací súd odvolanie žalovaného proti I. výroku rozsudku v zmysle § 386 písm. d) CSP odmietol. Žalovaný napadol odvolaním aj III. výrok rozsudku, ktorým súd prvej inštancie vo zvyšnom rozsahu žalobu zamietol. V uvedenom rozsahu tak bolo rozhodnuté v prospech žalovaného a žiadna ujma mu v tejto súvislosti nevznikla. Keďže odvolanie môže podať len strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), odvolací súd odvolanie žalovaného proti III. výroku napadnutého rozsudku podľa § 386 písm. b) CSP odmietol.

27. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.